

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๐๗๔/๒๕๓๗

พนักงานอัยการ สำนักงาน อัยการ สูงสุด
นาย สม ศักดิ์ แซ่เจียง

โจทก์
จำเลย

ป.อ. มาตรา ๓๓(๑)

พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๑๙, ๔๔, ๕๐

ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๙ วรรคแรกบัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดมียาสูบที่มีได้ปิดแสดมภ์ยาสูบไว้ในครอบครองเกินกำหนด มาตรา ๔๔ วรรคสอง บัญญัติให้ริบบุหรี่ชิกาแรต ในคดีกระทำผิดบทบัญญัติมาตรา ๑๙รวมทั้งหีบห่อเป็นของกรมสรรพสามิต คดีนี้เจ้าพนักงานตำรวจจับได้ของกลางบุหรี่ชิกาแรตถึงสแตนเลส ๑ ใบ และรถจักรยานยนต์ ๑ คัน แต่รถจักรยานยนต์ของกลางมิใช่หีบห่ออันเกี่ยวกับการกระทำผิดฐานมียาสูบไม่ปิดแสดมภ์ยาสูบจึงริบไม่ได้ ทั้งมิใช่ทรัพย์สินของกลางโดยตรงที่ใช้ในการกระทำความผิดฐานนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๓(๑) จึงไม่สมควรริบ

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยมีไว้ในครอบครองเพื่อขายซึ่งบุหรี่ชิกาแรตอันเป็นยาสูบที่มีได้ปิดแสดมภ์ยาสูบตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๔, ๑๙, ๒๔, ๔๔, ๔๙, ๕๐ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓ ริบของกลางเป็นของกรมสรรพสามิต

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๕๐ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งคงปรับ ๓๗,๑๒๕ บาท ของกลางริบเป็นของกรมสรรพสามิต เว้นแต่รถจักรยานยนต์ของกลางให้คืนเจ้าของ เพราะมิใช่หีบห่อหรือเครื่องอุปกรณ์ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับการไม่ปิดแสดมภ์ยาสูบ มิใช่ทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิด จึงไม่ริบ

โจทก์อุทธรณ์ขอให้ริบรถจักรยานยนต์ของกลางด้วย

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน

โจทก์ฎีกาขอให้ริบของกลาง โดยอัยการสูงสุดรับรองให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙มาตรา ๑๙ วรรคแรก บัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดมียาสูบที่มีได้ปิดแสดมภ์ยาสูบไว้ในครอบครองเกินกำหนด มาตรา ๔๔ วรรคสอง บัญญัติให้ริบบุหรี่ชิกาแรตในคดีกระทำผิดบทบัญญัติ มาตรา ๑๙ รวมทั้งหีบห่อเป็นของกรมสรรพสามิต คดีนี้เจ้าพนักงานตำรวจจับได้ของกลางบุหรี่ชิกาแรต ถึงสแตนเลส ๑ ใบ และรถจักรยานยนต์ ๑ คัน ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ริบบุหรี่ชิกาแรตและถึงสแตนเลส แต่ให้คืนรถจักรยานยนต์ของกลาง ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์มีว่ารถจักรยานยนต์

ของกลางเป็นทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำผิดอันควรต้องริบหรือไม่ พิเคราะห์แล้วเห็นว่า รถจักรยานยนต์ของกลาง มีใช้หีบห่ออันเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานมียาสูบไม่ปิดแสดมภ์ยาสูบ จึงริบไม่ได้ ทั้งมีใช้ทรัพย์สินของกลางโดยตรงที่ใช้ในการกระทำความผิดฐานนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓(๑) จึงไม่สมควรริบ

พิพากษายืน

ป.อ. มาตรา ๓๓(๑)

พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๑๙, ๔๔, ๕๐

ตาม พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๑๙ วรรคแรกบัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดมียาสูบที่มีได้ปิดแสดมภ์ยาสูบไว้ในครอบครองเกินกำหนดมาตรา ๔๔ วรรคสอง บัญญัติให้ริบบุหรี่ซิกาแรตในคดีกระทำความผิดบทบัญญัติ มาตรา ๑๙ รวมทั้งหีบห่อเป็นของกรมสรรพสามิต คดีนี้เจ้าพนักงานตำรวจจับได้ของกลางบุหรี่ยิกาแรต ถังสแตนเลส ๑ ใบ และรถจักรยานยนต์ ๑ คัน แต่รถจักรยานยนต์ของกลางมีใช้หีบห่ออันเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานมียาสูบไม่ปิดแสดมภ์ยาสูบ จึงริบไม่ได้ ทั้งมีใช้ทรัพย์สินของกลางโดยตรงที่ใช้ในการกระทำความผิดฐานนี้ ตามป.อ. มาตรา ๓๓ (๑) จึงไม่สมควรริบ